

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Loudové a soudců JUDr. Dany Černé a JUDr. Tomáše Švece, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. Š.**
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupen Mgr. Bc. Jaroslavem Luxem, advokátem
sídlem Poděbradova 1243/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2026, č. j. MSMT-10102/2026-2,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2026, č. j. MSMT-10102/2026-2 (dále jen „napadené rozhodnutí"), kterým žalovaný podle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon") o žalobcově žádosti o

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

přezkoumání výsledku didaktického testu ze zkušebního předmětu Anglický jazyk ze dne 29. 5. 2026 rozhodl tak, že žádost není důvodná a výsledek didaktického testu se nemění.

2. Mezi stranami bylo sporné, zda žalobcův zápis odpovědi na otázku č. 19 didaktického testu byl přípustný, či nikoliv.

II. Žalobní body

3. Žalobce žalobou brojil proti vyhodnocení jeho odpovědi na otázku č. 19 v maturitním CERMAT didaktickém testu ze zkušebního předmětu Anglický jazyk, jarní termín 2026 (dále jen „didaktický test“). Hodnotitel žalobcova didaktického testu odpověď označil jako nesprávnou, přičemž tento postup byl potvrzen žalovaným. Žalobce uvedl, že vyčerpal poslední možnost opravné zkoušky, a je tak v tuto chvíli zbaven možnosti získat maturitní vysvědčení, které je povinen předložit při zápisu k vysokoškolskému studiu, nejpozději do 21. 9. 2026.

4. Žalobce napadenému rozhodnutí vytýkal nedostatečné věcné posouzení jazykové jednoznačnosti odpovědi. Za součást přezkumného řízení považoval i věcné posouzení, které však v napadeném rozhodnutí absentovalo. Žalovaný nehodnotil, zda odpověď žalobce byla logicky a jazykově dostatečně jednoznačně formulována. Pouze označil zápis odpovědi zvolený žalobcem za nestandardizovaný, který zároveň nebylo možné jednoznačně interpretovat, a to aniž by si v rozporu s usnesením Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, opatřil lingvistické stanovisko nebo vyložil vlastní volnou úvahu k logičnosti odpovědi.

5. Žalobce namítal, že smyslem a účelem poslechové úlohy z cizího jazyka je ověřit, zda žák rozumí mluvenému slovu, neboť pro ověření jiných jazykových kompetencí slouží podle § 7 odst. 2 vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 177/2009 Sb.“), další části didaktického testu. Byl přesvědčen, že svým zápisem ve formě *q. p. 9* zachytil mluvený projev takovým způsobem, že není možné jeho odpověď interpretovat jinak než jako *quarter past nine,* tedy jako správnou. Žalovaný pochybil, pokud se možnostmi interpretace žalobcova zápisu nezabýval. Byť žalobce připustil jeho atypičnost, význam jím zachycené odpovědi nelze vyložit jinak než jako nestandardní zachycení správné odpovědi.

6. Žalobce dále namítal, že správnost jím použitého zápisu potvrzují i experti z katedry anglistiky, kteří zkratku neoznačili za chybnou, nýbrž pouze za vzácně se vyskytující, jejíž srozumitelnost je odvislá od kontextu. Žalobce uzavřel, že bylo potvrzeno, že odpověď byla věcně správná a jazykově jednoznačně interpretovatelná osobou znalou anglického jazyka.

7. Žalobce měl rovněž za to, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť napadené rozhodnutí nebylo opřeno o odborný podklad a scházely v něm logické úvahy, proč byl žalobcův zápis vyhodnocen jako chybný. Na podporu svých argumentů citoval ze Zprávy o šetření ve věci přezkumu maturitních zkoušek Veřejným ochráncem práv, sp. zn. 573/2016/VOP/JV. V této zprávě veřejný ochránce práv vytýká žalovanému správnímu orgánu, že se při přezkumu maturitních zkoušek omezuje na formulářové odpovědi bez řádného odůvodnění.

8. Žalobce navrhl, aby soud jako důkaz provedl odborná vyjádření prof. PhDr. J. Č., CSc., ze dne 14. 7. 2026, a PhDr. G. B., Ph.D., ze dne 20. 7. 2026.

9. Žalobce rovněž požádal, aby soud vzhledem k časové tísni související s povinností předložit maturitní vysvědčení k zápisu na vysokou školu projednal jeho žalobu přednostně. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření označil žalobcovy námitky jako nedůvodné. Uvedl, že kritéria hodnocení byla ve vztahu k žalobcem rozporované odpovědi na otázku č. 19 didaktického testu dodržena a postup hodnotitelů byl objektivní. Žalobcův zápis odpovědi ve formě *q. p. 9* nebyl uznán, neboť za správné byly považovány pouze odpovědi vyjádřené číslem (tj. *9:15* nebo *9:15 pm*) nebo gramaticky správný slovní zápis odpovídající poslechové nahrávce (tj. *quarter past nine*). Jelikož zápis zvolený žalobcem nebyl standardizovaný ani jednoznačně interpretovatelný, nebylo možné ho uznat. Tato skutečnost byla žalobci v napadeném rozhodnutí vysvětlena.

11. Žalovaný trval na tom, že zkratka použitá žalobcem v odpovědi není v běžné angličtině ustálená a nejde o obecně přijímaný výraz pro časový údaj *quarter past* [*číslovka*], v neformálním ani odborném kontextu. Předmětnou zkratku neznají ani celosvětově uznávané akademické a výkladové slovníky pro britskou a americkou angličtinu (např. Cambridge Dictionary nebo Oxford English Dictionary). V případech, kdy předmětné slovníky zkratku znají, její význam popisují jako *quantum placet*, tedy spojení typické pro lékařské prostředí a nijak nesouvisející s časovým údajem. Zápis *q. p. 9* proto nelze uznat jako běžný jazykový prostředek v angličtině, který by pro uživatele angličtiny byl bez dodatečného vysvětlení srozumitelný. Žalovaný měl za to, že nesrozumitelnost zápisu byla potvrzena i oslovenými odborníky, kteří zkratku označili za neobvyklou a pochopitelnou pouze z kontextu a zvyklostí mluvčího. Nadto upozornil, že oslovení experti odpovídali na obecnou otázku, zda je zkratka přípustná; položený dotaz kontext, v jakém byl zápis použit, vůbec nezmiňoval.

12. Zápis použitý žalobcem podle žalovaného neobstojí, neboť u něj nelze předpokládat, že mu adresáti budou rozumět, přestože by ho někteří uživatelé jazyka mohli používat. Zadání úlohy č. 19 bylo rovněž zřetelné a nedávalo prostor zapsat odpověď ve formě vlastní zkratky vytvořené žákem.

13. Žalovaný se vymezil i proti argumentu žalobce, že kontext jeho odpovědi nepřipouští jinou interpretaci významu, než je *quarter past nine*. Odmítl spekulovat, proč se žalobce rozhodl použít zkratkovitý zápis namísto předpokládaného, ale upozornil, že žáci obecně mívají problém se správným zápisem časových údajů v anglickém jazyce, tudíž není možné akceptovat žalobcovu odpověď, která je možným zjednodušujícím zápisem správné odpovědi. Dodal, že všichni žáci jsou před didaktickými testy upozorněni, že nejednoznačné nebo nečitelné zápisy budou posouzeny jako chybné odpovědi.

14. Dále žalovaný zdůraznil, že hodnotitelé nesmí odpovědi žáků domýšlet ani spekulovat, jaký význam jim žáci chtěli připsat. Pokud by hodnotitelé individuálně promíjeli chyby, vedlo by to k nespravedlnosti mezi žáky. Proto jsou stanovena striktní pravidla pro to, jaké odpovědi lze tolerovat a jaké nikoli. Není možné připustit takové chyby v pravopise a mluvnici, které brání porozumění výrazu. K tomu žalovaný poukázal na závěry NSS v rozsudku ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22, a rozsudku NSS ze dne 8. 9. 2017, č. j. 7 As 42/2017-19.

15. Poslechové testy podle žalovaného ověřují nejen schopnost žáků informaci zachytit, ale také ji správně a srozumitelně zaznamenat v souladu s pravidly daného cizího jazyka, přičemž žalobce schopnost správně zapsat časový údaj vyjádřený slovy *quarter past nine*, jakož ani jeho numerický přepis, neprokázal.

16. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 11. 2. 2026, č. j. 6 As 132/2025-34, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že ačkoli je primárním účelem poslechové části ověření porozumění mluvenému slovu, je požadavek na gramaticky správný zápis slova zachován, neboť didaktické testy zkouší jazykové kompetence obecně.

17. K žalobcově námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že je nedůvodná. Napadené rozhodnutí obsahuje popis postupu přezkumu, jakož i pregnantní odůvodnění stanoviska žalovaného. Připustil, že napadené rozhodnutí mohlo být podrobnější, přesto setrval na závěru, že reprodukce zadání úlohy č. 19 a reakce na všechny ostatní námitky

v žalobcově žádosti o přezkoumání byly dostačující ve světle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2024, č. j. 4 Afs 46/2023-39.

18. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce a vyjádření žalovaného

19. Žalobce ve své replice namítal, že i dle žalovaného přípustný zápis *9:15* představuje komprimovanou symbolickou formu vyjádření obsahu slov *quarter past nine*. Žalovaný tak na jednu stranu zhutnělou formu zápisu připouští a na druhé kategoricky odmítl tu, kterou zvolil žalobce, aniž by uvedl důvod. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2026, č. j. 6 As 132/2025-34, podle žalobce není v jeho věci přiléhavý, když řešil chybu v jediném správném zápisu slova, zatímco žalobce pouze zvolil alternativní zápis v situaci, kdy samo řešení připouštělo více správných způsobů odpovědi.

20. Argumentaci žalovaného ke srozumitelnosti zkratky *q. p.* na základě anglických výkladových slovníků považoval žalobce za odbíhající od jádra sporu spočívajícího v tom, zda předmětná zkratka byla srozumitelná konkrétně v kontextu otázky položené v didaktickém testu. Odkázal na § 7 odst. 2 vyhlášky č. 177/2009 Sb., podle kterého je cílem poslechové úlohy ověřit schopnost žáka porozumět mluvenému slovu. Tuto schopnost žalobce svou odpovědí *q. p. 9* prokázal, neboť otázka normativní ustálenosti zkratky v angličtině je otázkou odlišnou od té, zda žalobce předvedl poslechovou kompetenci. Měl za to, že hodnotitelé při evaluaci jeho zápisu odpovědi nemuseli spekulovat, co jím měl na mysli, když v daném kontextu jde o jediný možný význam použité zkratky.

21. Žalobce připomněl, že argumentace se slovníky a odkazy na judikaturu nebyly součástí napadeného rozhodnutí a žalovaný je doplnil až ve vyjádření k žalobě, přičemž vady napadeného rozhodnutí nelze v tomto úkonu zhojit.

22. Žalovaný se k replice žalobce vyjádřil a uvedl, že přípustný zápis *9:15* je sice symbolickou formou časového údaje, tato je ale plně standardizovaná a má nesrovnatelně větší relevanci nežli zkratka vytvořená žalobcem, kterou daný jazyk běžně nepoužívá. Zdůraznil, že poslechové testy prověřují schopnost žáků informaci zachytit a zároveň ji srozumitelně zaznamenat v souladu s mluvnickými pravidly cizího jazyka. Žalovaný znovu poukázal na závěr v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2026, č. j. 6 As 132/2025-34, že i v poslechových cvičeních je třeba dbát na správný zápis slova v souladu s pravopisnými pravidly. Měl za to, že uznání žalobcova řešení úlohy č. 19 by vedlo k vytvoření výjimky pro subjektivní způsoby zápisu, což by bylo v rozporu s požadavkem na předvídatelnost a objektivitu hodnocení a na rovné zacházení s žáky. K námitce absence odborného posouzení v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že zadání i klíč správných řešení vychází ze standardních jazykových prostředků běžně přijímaných v současné angličtině a žalobci bylo řádně vysvětleno, proč mu nebylo možné udělit za jeho odpověď body. Napadené rozhodnutí rovněž obstojí jako přezkoumatelné a věcně správné. Ve vyjádření k žalobě žalovaný nepředkládal jiné důvody pro nevyhovění žalobcově žádosti, pouze v reakci na konkrétní argumenty žalobce rozvedl, proč jeho úvahy považuje za mylné.

V. Obsah správního spisu

23. Ze správního spisu vyplynulo, že žalovanému dne 29. 5. 2026 byla doručena žádost žalobce o přezkoumání výsledku zkoušky společné části ve zkušebním období jaro 2026 z předmětu Anglický jazyk. Žalobce jako předmět žádosti uvedl přezkum poslechové úlohy č. 19, u které klíč správných řešení zveřejněný na internetových stránkách maturita.cermat.cz připouštěl dvě varianty zápisu časového údaje, a to číslem jako *9:15* nebo slovem jako *quarter past nine*. Žalobce pak pro zápis zvolil variantu *q. p. 9*, jelikož ji byl zvyklý používat na hodinách angličtiny na střední škole. Uvedl, že mu byla diagnostikována porucha sluchové paměti, která mu ztěžuje zachycení delšího mluveného projevu. Vysvětlil, že odpovědi na otázku č. 19 v didaktickém testu porozuměl, ale ze zvyku ji zapsal zkráceně. Vyjádřil přesvědčení, že jím zaznamenaný zápis zachytil věcně správnou

odpověď. Domníval se, že kdyby výsledky nebyly hodnoceny strojově, ale lidmi – hodnotiteli, jeho zápis v odpovědi na otázku č. 19 v didaktickém testu by byl vyhodnocen jako přípustný.

24. Jako podklad pro napadené rozhodnutí žalovaný shromáždil tyto dokumenty: zadání didaktického testu, ohodnocený záznamový arch vyplněný žalobcem, klíč správného řešení, protokol o průběhu zkoušky v učebně a protokol o průběhu zkoušky ve zkušebním místě.

25. Žalovaný žalobci dne 26. 6. 2026 k jeho žádosti zaslal vyrozumění, č. j. MSMT-10102/2026-2, že žádost není důvodná a výsledek testu se nemění. Žalovaný uvedl, že v návaznosti na vyhodnocení testů proběhla validace všech zadání vycházející z podrobné položkové analýzy a komisionálního přezkoumání zadání. Byl také vydán a zveřejněn validační protokol Centra pro zjištění výsledků vzdělávání (dále jen „CZVV“). Žalovaný pak prostřednictvím svého odborného poradního orgánu prověřil závěry validační procedury. Žalovaný dospěl k závěru, že zadání didaktického testu bylo v souladu s katalogem požadavků pro zkušební předmět Anglický jazyk i s učebními dokumenty a rámcovými vzdělávacími programy. Posuzována byla rovněž obsahová i metodologická správnost hodnocení a žalovaný konstatoval, že evaluace žalobcových odpovědí proběhla správně a byla při ní dodržena kritéria hodnocení daného typu zkoušky. Ke konkrétním námitkám žalobce žalovaný uvedl, že digitalizovaný záznamový arch jeho odpovědí je dobře čitelný a výsledek hodnocení byl do informačního systému zaznamenán správně. V postupu dvou nezávislých hodnotitelů rovněž nebyla zjištěna žádná pochybení. Dále upozornil, že potřebuje-li žák pro konání maturitní zkoušky zvláštní podmínky, je třeba postupovat podle § 4 vyhlášky č. 177/2009 Sb. Zdůraznil, že na titulní straně testového sešitu k didaktickému testu je uvedeno, že nejednoznačný nebo nečitelný zápis bude považován za chybný.

26. Konkrétně ve vztahu k úloze č. 19 uvedl žalovaný doslovný přepis relevantní části nahrávky v angličtině a uvedl, že otázka v úloze míří na to, v kolik hodin se turisté sejdou před Katz's Delicatessen po večeři. Postava průvodce hovořící v nahrávce říká, že je tři čtvrtě na osm, přičemž skupina se znovu před restaurací sejde ve čtvrt na deset. Žalovaný argumentoval, že žalobcův zkrácený zápis nebyl uznán, protože zadání vyžadovalo buď plnou číselnou formu času nebo správný slovní zápis odpovídající poslechové nahrávce. Žalobcem zvolená odpověď *q. p. 9* nebyla standardizovaná ani jednoznačně interpretovatelná, tedy nebyla vyhodnocena jako správná a body za ni nebyly přiděleny.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

28. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť soud při svém rozhodování vycházel pouze z listinných důkazů, k nimž se měly strany možnost vyjádřit, a ani jedna ze stran nevyjádřila výslovný nesouhlas s takovým projednáním věci.

29. Podle § 73 školského zákona *účelem závěrečné zkoušky a maturitní zkoušky je ověřit, jak žáci dosáhli cílů vzdělávání stanovených rámcovým a školním vzdělávacím programem v příslušném oboru vzdělání, zejména ověřit úroveň klíčových vědomostí, a dovedností žáka, které jsou důležité pro jeho další vzdělávání nebo výkon povolání nebo odborných činností.*

30. Podle § 78 odst. 1 školského zákona *zkušebními předměty společné části maturitní zkoušky jsou a) český jazyk a literatura, b) cizí jazyk, který si žák zvolí z nabídky stanovené prováděcím právním předpisem; žák může zvolit pouze takový cizí jazyk, který je vyučován podle školního vzdělávacího programu školy v oboru vzdělání, v němž se žák vzdělává, a jehož součet týdenních vyučovacích hodin v jednotlivých ročnících v dané škole činí alespoň 4 vyučovací hodiny, a c) matematika.*

31. Podle § 78 odst. 2 školského zákona *společná část maturitní zkoušky se skládá ze zkoušky z českého jazyka a literatury a druhé zkoušky, pro kterou si žák na přihlášce k maturitní zkoušce zvolí jeden ze zkušebních předmětů uvedených v odstavci 1 písm. b) a c).*

32. Podle § 78 odst. 3 školského zákona *zkoušky společné části maturitní zkoušky se konají formou didaktického testu. Didaktickým testem se pro účely tohoto zákona rozumí písemný test, který je jednotně zadáván a centrálně vyhodnocován, a to způsobem a podle kritérií stanovených prováděcím právním předpisem.*

33. Podle § 82 odst. 2 školského zákona *každý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky, nebo byl z konání této zkoušky vyloučen, může písemně požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku této zkoušky nebo přezkoumání rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadateli odešle písemné vyrozumění o výsledku přezkoumání nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.*

34. Vyrozumění o výsledku přezkoumání podle § 82 odst. 2 školského zákona je správním rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., které plně podléhá přezkumu ve správním soudnictví, na nějž je v rozsahu § 180 odst. 1 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř."), tento zákon aplikovatelný (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47).

35. Didaktický test, ve kterém měl žalobce zodpovědět spornou úlohu, byl součástí jeho maturitní zkoušky, jejímž účelem je podle § 73 školského zákona ověřit, zda žáci dosáhli cílů vzdělávání stanovených rámcovým a školním vzdělávacím programem, jakož i ověření klíčových dovedností pro vyšší vzdělávání nebo výkon odborné činnosti. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22, maturitní zkouškou „*veřejná správa uskutečňuje veřejný zájem na jednotném a v určité míře standardizovaném hodnocení žáků po absolvování určité etapy vzdělávacího procesu*. (…) *S konáním maturitní zkoušky je tak spojeno subjektivní veřejné právo žáka na to, aby tato zkouška proběhla za podmínek stanovených zejména školským zákonem a vyhláškou č. 177/2009 Sb.,* (…). Ve věcech maturitních zkoušek je třeba dbát i na základní zásady správní činnosti v § 2 odst. 4, § 3 a § 4 odst. 1 s. ř., tj. musí být řádně zjištěn skutkový stav věci a přijaté řešení musí být individualizované a přiměřeně vstřícné. Proti přepjatému formalismu při hodnocení didaktických testů se vymezil zdejší soud už v rozsudku ze dne 9. 9. 2020, č. j. 10 A 83/2020-27: „[Ze zásad správní činnosti] *vyplývá, že maturitní zkoušku konanou formou didaktického testu je třeba vždy hodnotit tak, aby nedocházelo k přepjatému formalizmu. Jádrem hodnocení vždy musí být otázka, zda uchazeč úlohu vyřešil správně s přihlédnutím k jejímu účelu a zda prokázal schopnosti a znalosti, které má daná maturitní zkouška otestovat. Jakkoliv je při řešení úloh v didaktickém testu třeba, aby uchazeč respektoval i určitá formální a organizační pravidla, nemohou být drobné chyby a nepřesnosti v zápisu odpovědí primárním kritériem, podle kterého jsou odpovědi hodnoceny, je-li zároveň zřejmé, že úloha byla vyřešena správně*" (srov. také rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 8. 2025, č. j. 5 A 67/2025-42).

36. Odpověď uvedenou žákem v didaktickém testu však jako správnou nelze uznat vždy, když bude obsahovat drobnou nepřesnost nebo chybu v psaní. Je třeba zvažovat 1) zda nepřesnost odpovědi souvisí se schopností či vědomostí, kterou má žák v dané úloze prokazovat, a 2) zda zapsaná odpověď (ne)ponechává prostor k pochybám, zda žák správnou odpověď znal, či nikoliv. Soud má za to, že za správnou by pak ve světle uvedených kritérií nebylo možné označit např. odpověď v didaktickém testu z matematiky s argumentací, že ve výsledku došlo pouze k drobné chybě ve výpočtu; chybu v psaní u úlohy, která testuje schopnost přesného a bezchybného zápisu; nebo víceznačnou odpověď, ze které není zřejmé, zda žák disponuje znalostmi pro zodpovězení dané otázky.

37. Žalovaný v souladu s § 82 odst. 2 školského zákona provádí přezkum výsledků maturitní zkoušky, který zahrnuje posouzení možného porušení právních předpisů i jiných závažných nedostatků, které mohly mít vliv na průběh nebo konečné hodnocení zkoušky. Žalovaný má také povinnost vypořádat se i se správností zadání jednotlivých úloh a správností odpovědí jednotlivých žáků, tj. provést přezkum v plném rozsahu. K rozsahu přezkumu žalovaným Nejvyšší správní soud uvedl, že „*součástí přezkumného řízení musí být v případech, kdy je to namítáno nebo kdy pochybnost o tom*

v řízení jinak vyjde najevo, i věcné posouzení, zda žák správně odpověděl na otázky v didaktickém testu, včetně posouzení, zda zadané otázky či úlohy byly podle současného stavu vědeckého poznání formulovány správně a zda byly logicky a jazykově formulovány dostatečně jednoznačně“ (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22). S ohledem na skutečnost, že správní soudy mají „plnou jurisdikci“ k přezkumu ve všech věcech, ve kterých je možné podat žalobu proti rozhodnutí, je i na nich, aby posoudily veškeré rozhodné skutečnosti a zabývaly se např. zhodnocením, zda zadání naplňovalo požadavky stanovené školským zákonem, vyhláškou č. 177/2009 Sb., katalogem požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky pro příslušný předmět a subsidiárně i obecnými právními předpisy, a zda odpověď konkrétního žáka danému zadání vyhověla (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47).

38. Úkolem soudu ovšem není maturitní zkoušky formalizovat či svým rozhodnutím nahradit experty a pedagogy v posouzení správnosti odpovědí. I přesto, že je soud oprávněn přezkoumat rozhodnutí žalovaného i z hlediska namítaných věcných nesprávností, zůstává vázán zásadou zdrženlivosti a sebeomezení. Podle Nejvyššího správního soudu pak „*dělícím kritériem při úvaze o zákonnosti postupu stěžovatele je při zohlednění potřeby zdrženlivosti právě to, zda zadání úlohy bylo zřetelné a jednoznačné a zda způsob vyhodnocení správnosti řešení je logický a objektivní. Tak tomu v souzené věci bylo. Stěžovatel dostatečně podrobně vysvětlil, z jakých konkrétních důvodů nepřiznal žalobci za uvedenou úlohu žádné body. Jiný přístup, akceptovatelný případně u jiného (méně významného) druhu zkoušky, kde jistou roli může hrát i osobní povědomí hodnotitele o silnějších a slabších stránkách studenta, může mít stěží místo v didaktickém maturitním testu z matematiky. Účelem takového testu je totiž vedle zjištění úrovně znalostí řešitele též potřeba zajistit co možná nejobjektivnější způsob hodnocení úrovně všech, kteří zkoušku skládají*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2017, č. j. 7 As 42/2017-19). Soud pro úplnost uvádí, že není rozhodné, čím bylo pochybení daného žáka v odpovědi na konkrétní otázku didaktického testu způsobeno.

39. Soud dodává, že s konáním zkoušky žákem není spojeno jeho „právo na výsledek, který by si představoval“. Podstata ochrany poskytované ve správním soudnictví nespočívá v určení toho, jak měl být výkon zkoušeného hodnocen či nahrazování odborníků a pedagogů při hodnocení jeho schopností a dovedností. Správní soudy přezkoumávají výsledek zkoušky pouze v tom rozsahu, v jakém by mohlo dojít k porušení jeho veřejného subjektivního práva na řádný výkon státní správy po podání žádosti podle § 82 odst. 2 školského zákona (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141).

40. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když se neopírá o žádné odborné podklady a absentují v něm vlastní úvahy žalovaného k věcnému posouzení jednoznačnosti a logičnosti formulace jeho odpovědi.

41. Soud předně konstatuje, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí neshledal. Přestože soud s žalobcem souhlasí, že žalovaný důvody, pro které není možné žalobcově žádosti vyhovět a výsledek jeho didaktického testu změnit, vysvětlil jen velmi úsporně, nebylo možné takové odůvodnění považovat za nepřezkoumatelné. Žalobce žalovanému vytkl, že při rozhodování nevycházel z žádných odborných podkladů. Z odůvodnění je ale zřejmé, že žalovaný vzal za podklad pro rozhodnutí všechny dokumenty shromážděné ve správním spisu, mezi nimiž bylo i řešení poslechových cvičení z didaktického testu *Maturitní zkouška 2026 – jarní termín, Klíč správných řešení, Anglický jazyk* (dále jen „klíč správných řešení“). Jedná se o dokument, který uvádí správné (nikoli však všechny akceptovatelné) odpovědi na jednotlivé otázky a který nepochybně vznikal ve spolupráci s odborníky z příslušných institucí, kteří jsou schopni posoudit správnost odpovědí na otázky pokládané v didaktickém testu. Zvláštní stanoviska vypracovaná experty nebyla pro posouzení věci nezbytná, když žalovaný dostatečně a přesvědčivě vyložil důvody pro nevyhovění žádosti na základě podkladů založených ve správním spisu. Současně se žalovaný v souladu se zákonnými požadavky a požadavky judikatury (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22) vypořádal s otázkou řádného průběhu zkoušky, správností postupu CZVV, zadáním předmětného didaktického testu, věcnou i metodologickou správností hodnocení úloh

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

a otázkou postupu hodnotitelů. Neopomenul ani žalobcovu námitku v žádosti, že má poruchu sluchové paměti.

42. Zvlášť se pak žalovaný vyjádřil konkrétně ke sporné úloze č. 19. Poskytl doslovný přepis relevantní části nahrávky a shrnul otázku, kterou měl žalobce v dané úloze zodpovědět. Současně konstatoval, jaké skutečnosti z nahrávky vyplývají. Následně vysvětlil, že testovaní žáci měli odpovědět buď číselnou formou času nebo přesným slovním zápisem, přičemž zápis odpovědi zvolený žalobcem nebyl standardizovaný (tj. nebyl přepisem ani číselným údajem) ani jednoznačně interpretovatelný (tj. byl nejednoznačný, a tedy nepřípustný, na což žáci byli na titulní straně testového sešitu upozorněni). Takové odůvodnění obsahuje všechny stěžejní úvahy, které žalovaného vedly k nevyhovění žalobcově žádosti.

43. Soud si je vědom, že žalovaný své argumenty podrobněji rozvedl až ve vyjádření k žalobě a že tímto úkonem není možné zhojovat vady napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 Afs 98/2018-27). Napadené rozhodnutí však vadou nepřezkoumatelnosti netrpělo, když argumenty, které ve vyjádření k žalobě žalovaný pouze prohloubil, byly obsaženy již v něm. Detailnější zpracování důvodů stanoviska žalovaného v reakci na podanou žalobu nebrání závěru o tom, že i napadené rozhodnutí, byť o poznání úsporněji napsané, nosnou argumentaci obsahuje a obstojí samo o sobě.

44. Žalobce také namítal, že žalovaný neposkytl vlastní úvahu k jazykové jednoznačnosti jeho odpovědi, ačkoli měl povinnost hodnotit, zda lze z řešení zapsaného žalobcem zjistit, jestli mluvenému slovu v nahrávce porozuměl. Žalobcův zápis *q. p. 9* totiž nelze v kontextu didaktického testu z anglického jazyka a otázky položené v úloze č. 19 chápat jinak než jako zkrácený zápis přípustné odpovědi *quarter past nine*. V replice na vyjádření žalovaného žalobce dodal, že i druhý přípustný zápis, tj. *9:15*, by byl odpovědí komprimovanou, tedy zapsanou symbolem. Žalovaný proto činil nedůvodný rozdíl mezi zkrácenou odpovědí žalobce a přípustnou zkrácenou odpovědí.

45. Správná odpověď na úlohu č. 19 mohla podle klíče správného řešení znít a) *quarter past nine* nebo b) *9:15 (pm)*, k čemuž směřovalo jednoznačně i zadání 3. části didaktického testu, v níž se předmětná otázka nacházela: „*V odpovědích použijte nejvýše 3 slova. Čísla můžete zapisovat číslicemi*.“ První přípustná varianta a) je tedy doslovným přepisem toho, co žák v nahrávce slyší. Varianta b) je pak zápis číslicemi. V případě použití jedné ze standardizovaných odpovědí nevzniká prostor pro pochyby o tom, zda žák sdělenému opravdu rozuměl. Takový závěr ovšem nelze učinit ohledně zápisu odpovědi, který použil žalobce.

46. Zápis *q. p. 9* není možné považovat za slova – *q.* a *p.* jsou písmena, *9* je číslovka. Zadání úlohy ovšem tento způsob kombinovaného zápisu nepřipouštělo. Žalobce mohl podle zadání použít celá slova nebo číslovky, namísto toho však zvolil kombinaci písmen a číslovky, čímž nedodržel testové zadání. Ztotožnit se nelze ani s tvrzením žalobce, že je jeho forma zápisu jednoznačná a je zřejmé, co měl při odpovědi na mysli. Závěr o srozumitelnosti takto zapsaného časového údaje ostatně v emailové komunikaci nepotvrdili ani žalobcem oslovení anglisté z Filozofické fakulty XXX XXX. PhDr. G. B., Ph.D., dne 20. 7. 2026 emailem sdělila, že *q. p.* [*číslovka*] je zápisem nestandardním, neformálním a poměrně neobvyklým, se kterým se v současné angličtině příliš často nesetkáme. Jako standardní zápis časového údaje naopak uvedla stejné možnosti jako klíč správného řešení založený ve správním spisu. Prof. PhDr. J. Č., CSc., dne 14. 7. 2026 v emailové komunikaci potvrdil, že předložená zkratka se používá spíše vzácně.

47. Stejný závěr jako odborníci oslovení žalobcem předložil žalovaný, který zpochybňoval jednoznačnost a srozumitelnost žalobcovy zkratky, která není uživateli angličtiny běžně užívána a nelze ji bez dalšího mít za prokazující porozumění řečenému výrazu „quarter past nine“. Sám žalobce dokonce připustil, že jím zvolený zápis je *netypický*. Žalovaný také v napadeném rozhodnutí žalobci zopakoval, co mohl a měl vědět již na základě přečtení titulní strany testového sešitu didaktického testu, a tedy že nejednoznačný nebo nečitelný zápis odpovědi bude při hodnocení považován za chybné řešení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

48. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že svým zápisem žalobce znalost odpovědi neprokázal. Jak soud shrnul již v předchozích bodech tohoto rozsudku, správná řešení předkládaná žalovaným jednoznačně svědčí o tom, že žák dokáže buď časový údaj bezchybně zapsat tak, jak je sdělen, nebo je schopen použít pro sdělenou hodinu symbol, o jehož pravidelném běžném užívání a všeobecné srozumitelnosti napříč jazyky a kulturami není pochyb.

49. Žalobce v žádosti o přezkum žalovaným uvedl, že zkratku zapsal z toho důvodu, že na to byl během studia zvyklý a taková odpověď byla jeho vyučujícími uznávána. K tomu soud uvádí, že za prvé příčina chybného zápisu odpovědi na konkrétní otázku žákem není rozhodná, a za druhé volnější přístup k hodnocení na základě povědomí hodnotitele o znalostech studenta, má své místo u méně významných zkoušek, nikoli však u té maturitní (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2017, č. j. 7 As 42/2017-19).

50. Soud považuje za nutné poukázat i na to, že důvodů, pro které žalobce neuvedl žádnou ze standardizovaných odpovědí, může být hned několik. Žalovaný uvedl, že studenti se zápisem časových údajů mívají obtíže často. Žalobce se také mohl chtít vyhnout správnému hláskování slov *quarter past nine* nebo numerickému zápisu, když tento pro mluvčí, jejichž rodným jazykem je čeština, může být v angličtině matoucí. Zatímco čeština časový údaj 9:15 a 21:15 běžně čte ve vztahu k celé následující hodině, tedy jako čtvrt na deset, angličtina 9:15 am a 9:15 pm vztahuje k celé hodině předešlé, tedy slovem označuje zapsaný čas jako čtvrt po deváté (quarter past nine). Soud má tak za to, že i vzhledem k povaze testové úlohy, která měla za cíl nejen ověřit poslechové dovednosti v cizím jazyce, ale zjistit konkrétně schopnost žáka porozumět časovému údaji, který angličtina a čeština užívají odlišným způsobem, není možné nejasnou a zcela nestandardní odpověď žalobce považovat za správnou.

51. Žalobce odkázal i na § 7 odst. 2 vyhlášky č. 177/2009 Sb. a uvedl, že úloha č. 19 v poslechové části didaktického testu prověřovala toliko jeho poslechovou kompetenci, když podle citovaného ustanovení jiné jazykové schopnosti testují jiné části didaktického testu. Podle žalobce nebylo namístě, aby ve sporné úloze byla posuzována i jiná kompetence než porozumět mluvenému slovu.

52. Tato argumentace však neobstojí. Nejvyšší správní soud totiž již v minulosti konstatoval, že byť je primárním účelem v poslechové části testu ověření porozumění mluvenému slovu, požadavek na správný zápis slova zůstává i v této zachován, což vyplývá již z podstaty didaktického testu z anglického jazyka jako testu celkové jazykové kompetence (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 2. 2026, č. j. 6 As 132/2025-34). Soud si je vědom, že Nejvyšší správní soud v předmětné věci řešil případ mírně skutkově odlišný, když stěžovatelka v dané věci zapsala odpověď s gramatickou chybou v hláskování, zatímco žalobce v nyní projednávané věci žádné slovo vůbec nezapsal a nejednalo se o chybu svou povahou gramatickou. Tato odlišnost nicméně ničeho nemění na aplikovatelnosti závěru o účelu poslechové části didaktického testu v projednávaném případě.

53. Poslechová část testu má tedy primárně za cíl prověřit schopnost žáků odpovědět na otázku na základě toho, co vyslechli v nahrávce, ale testovaná schopnost je komplexnější. Je třeba mít na paměti, že § 73 školského zákona stanoví za cíl maturitní zkoušky, jejíž součástí byl v případě žalobce didaktický test z angličtiny, ověřit, zda žáci dosáhli cílů vzdělávání stanovených rámcovým a školním vzdělávacím programem v příslušném oboru vzdělání a ověřit úroveň klíčových vědomostí a dovedností. Maturitní test z cizího jazyka si pak nepochybně klade za cíl zjistit celkovou jazykovou kompetenci žáka, nikoli pouze jednu ze schopností vyžadovaných pro aktivní i pasivní užívání tohoto jazyka. Soud proto považuje za vhodný požadavek, aby žáci i své odpovědi v poslechové části didaktického testu zapisovali stanoveným způsobem či tak, aby o významu zapsané odpovědi nebylo možné pochybovat, tj. aby prokázali, že jsou schopni informaci v cizím jazyce nejen přijmout a zpracovat, ale i srozumitelným a ověřitelným způsobem zaznamenat.

54. Žalovaný proto nepochybil, když odpověď uvedenou žalobcem v didaktickém testu jako správnou neuznal. Nepřesnost žalobcovy odpovědi totiž 1) souvisela se schopností či vědomostí, kterou měl v dané úloze prokazovat (porozumět mluvenému slovu v podobě časového údaje a srozumitelně

jej zachytit), a 2) jeho odpověď nebyla natolik jednoznačná, aby neponechala prostor k pochybám, zda správnou odpověď znal, či nikoliv.

55. Na závěr soud dodává, že ani v situaci, kdy je u testové úlohy přípustných více forem odpovědí, z nichž ne všechny musí být standardizované (viz klíč správného řešení), se nelze domáhat uznání jakékoli formy zápisu odpovědi na otevřené otázky. Každý jazyk má svá gramatická, interpunkční, morfologická, fonologická a mnohá další pravidla, která od sebe nelze separovat. Schopnost studenta pochopit význam ústního sdělení ještě neprokazuje jeho schopnost sdělené zapsat v souladu se všemi ostatními normami daného jazyka a srozumitelně navenek reprodukovat, co mu bylo sděleno. Jestliže student sice rozumí mluvenému slovu, ale není schopen své porozumění přenést do formy, kterou je možné v testu hodnotit, nelze uznat odpověď jako správnou. Existuje veřejný zájem na tom, aby testy, jako jsou ty didaktické, prověřovaly znalosti jednotlivých žáků podle předem stanovených pravidel, jednotně a především objektivně. Jakkoli nesmí být vyhodnocování jednotlivých odpovědí přepjatě formalistické (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2020, č. j. 10 A 83/2020-27), nelze se spokojit ani s výkladem žalobce, že hodnotitelé měli vydedukovat, co svou odpovědí měl na mysli. Pokud by takto individuálně připisovali význam odpovědím všech žáků, které by alespoň vzdáleně připomínaly ty správné, vytratila by se z hodnocení objektivita a mezi výsledky jednotlivých žáků by mohly začít vznikat nedůvodné nerovnosti na základě volného udělování výjimek podle nejasných pravidel.

56. Na základě všeho shora uvedeného lze uzavřít, že žádné z žalobcových veřejných subjektivních práv nebylo porušeno. Maturitní zkouška proběhla v souladu se školským zákonem a vyhláškou č. 177/2009 Sb. a jediným důvodem neúspěchu žalobce bylo nedosažení dostatečného počtu správných odpovědí a tím potřebného počtu bodů, konkrétně 44 ze 100 možných. Pokud by navíc žalovaný požadavku žalobce vyhověl pouze z důvodu, že chyba v úloze č. 19 způsobila jeho konečný neúspěch u maturitní zkoušky, postupoval by v rozporu se zásadou předvídatelnosti a legitimního očekávání vyjádřenou v § 2 odst. 4 s. ř. a zásadou rovnosti dle § 7 s. ř., čímž by zasáhl do práv ostatních žáků, kteří by takto vstřícněji hodnoceni nebyli.

57. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

58. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. září 2026

JUDr. Lenka Loudová v. r.

předsedkyně senátu